

O iconiță pierdută în tren

Am plecat din ținutul meu pentru a merge să înfrunt un concurs pentru mine imposibil, ori mai mulți de 11.000 de candidați pentru a trece în tur primii 3.500.

16.08.2007

Am plecat din ținutul meu pentru a merge să înfrunt un concurs pentru mine imposibil, ori mai mulți de 11.000 de candidați pentru a trece în tur primii 3.500. Am dat atâtea concursuri, dar aproape niciunul n-a

mers bine, cel puțin la prima selecție. În dimineața plecării am privit la mama mea și i-am spus: „Mamă, spune și tu că pierd numai timpul, dacă îmi spui să nu merg eu nu merg, sunt descurajată și nu sunt bine dispusă... nu se înfruntă astfel examenele”. Mama mea știe cât țin la intrarea în poliție și cu o inimă îndurerată mi-a spus: „Du-te, într-o zi vei putea cel puțin să spui că am încercat! Așa am plecat!!! De la șase dimineața am sosit la Roma la cinci, și în ultimul tren care mă ducea în zona La Storta am găsit o hârtie cu imaginea unui sfânt necunoscut de mine. Am început să citesc și cuvintele din acea rugăciune îmi luau respirația... citeam și plângeam... am înțeles că acest om și-a dedicat viața aceluia în care credea, jertfindu-se pe sine înainte de toate. M-am uitat la ea... apoi ajungând la capătul rugăciunii era scris să se ceară harul, eu i-am spus numai... aș vrea să fiu fericită... să faci tu... apoi

mi-am spus rugăciunile mele, în timp ce scriu mai plâng lăsând la o parte cum va merge și se va sfârși acest concurs, am fost fericită că l-am cunoscut pe Sfântul Josemaría, cum se va sfârși concursul meu vă voi informa cum a mers.

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/o-
iconita-pierduta-in-tren/](https://opusdei.org/ro-ro/article/o-iconita-pierduta-in-tren/) (05.04.2025)